

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Hieronymi Stridonensis, Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Epistolae In Tres Libros distributae

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Coloniae Agrippinae, 1674

XI. Ad Ruffinum. Plus Deum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37862

non patria, quia patriam perdidisti: ista pro te in locis venerabilibus resurrectionis, & crucis, & incunabulorum Domini Salvatoris, in quibus parvulus vagijt, tui nominis recordatur, teque ad se orationibus trahit: ut si non tuo merito, saltem hujus fide salveris. Jacebat quondam paralyticus *Paralyti-* in lecto, & sic erat cunctis artubus dissolutus, ut *cus.* nec pedes ad ingrediendum, nec manus movere *Mar. 2.* posset ad precandum: & tamen profertur ab alijs, & restituitur pristinae saluti, ut portaret lectulum, qui dudum à lectulo portabatur. Et te igitur absentem corpore, presentem fide offert conserva tuo Domino Salvatori, & dic cum Cananæ: *Ma. 15.* *Filia mea malè à dæmonio vexatur.* Rectè enim animam tuam appellabo filiam animæ ejus, quæ sexus nescit diversitatem: quia te quasi parvulum atque lactentem, & necdum valentem sumere solidos cibos, invitat ad lac infantia, & nutricis tibi alimenta demonstrat: ut possis dicere cum Propheta: Erravi sicut ovis perdita: quære ser- *Ps. 118.* vum tuum, quoniam mandata tua non sum oblitus.

XI. Hieronymus Ruffino singulari. Quem de statu suo & familiarium, præsertim autem Bonost, certiore reddit.

Plus Deum tribuere, quàm rogatur, & ea sæpè concedere, quæ nec oculus vidit, nec auris *Ephes. 3.* *1. Cor. 2.* audivit, nec in cor hominis ascenderunt, licet ex sacrorum ministerio voluminum antè cognoverim, tamen in causa propria nunc probavi, Ruffine charissime. Ego enim qui audaci fieri satis

As 2.
Dan. 14.

Heliado.
146.

voto credebam, si vicissitudine literarum imaginem nobis præsentia mentiremur: audite Ægypti secreta penetrare, monachorum invisere choros, & cœlestem interjis circumire familiam. O si mihi nunc Dominus Jesus Christus, vel Philippi ad Eunuchum, vel Abacuc ad Daniele translationem repente concederet, quam ego nunc tua arcus stringerem colla complexibus, quamque illud os, quod mecum vel erravit aliquando, vel sapuit, impressis figerem labijs. Verum quia non tam ad te sic venire, quam ad te sic ire non mereor, & invalidum etiam, cum sanum est corpusculum, crebri fregere morbi: has me vicarias, & tibi obvias mitto, quæ te copulâ amoris innexum ad me usque perducant. Prima inopinati gaudij ab Heliodoro fratre mihi est felicitas nuntiata. Non credebam certum, quod certum esse cupiebam, præsertim cum & ille ab alio audisse se diceret, & rei novitas fidem sermonis auferret. Rursum suspendam voto nutante mentem, quidam Alexandrinus monachus, qui ad Ægyptios confessores, & voluntate jam martyres, pio plebis jam fuerat transmissus obsequio, manifestus ad credulitatem nuntij autor impulerat. Fateor & in hoc meam labasse sententiam. Nam cum & patriam tuam ignoraret & nomen, in eo plus tum videbatur asserre, quod eadem assererat quæ jam alius indicaverat. Tandem plenum veritatis pondus erupit. Rufinum enim Nitriæ esse, & ad beatum perrexisse Macarium, crebra comitantium multitudo referebat. Hoc vero tota credulitatis fræna laxavi, & tunc vere ægotum me esse dolui. Et nisi me attenuatæ corporis

portis vires quādam compede præpedissent, i
 medietate fervor æstatis, nec navigantibus semper
 incertum mare pia cum festinatione gradie
 valuisset obsistere. Credas mihi frater, non
 tempestate jactatus portum nauta prospicit, n
 sic patientia imbres arva desiderant, non sic curv
 assidens littori anxia mater filium expectat. Post
 quam me à tuo latere subitus turbo convulsit,
 postquam glutino charitatis hærentem impia di
 straxit avulsio, tunc mihi cæruleus supra caput
 astutit imber, tunc maria undique, & undique cœ
 lum. Tandem in incerto peregrinationis erian
 ti, cum me Thracia, Pontus, atque Bithynia, to
 tūmq; Galatiæ & Capadociæ iter, & fervido
 Cilicum terra siegisset actu, Syria in hunc veluti
 fidissimus naufragio portus occurrit. Ubi ego
 quicquid morborum esse poterat, expertus, è duo
 bus oculis, unum perdidit. Innocentium enim
 partem animæ meæ, repentinus febrium ardor
 abstraxit. Nunc uno & toto mihi charissimo lu
 mine Evagrio nostro fruor, cui ego semper infir
 mus ad laborem cumulus accessi. Erat & nobis
 cum Hylas sancti Melanij famulus, qui puritate
 morum maculam servitutis abluerat, & hic nec
 dum obductam rescidit cicatricem. Verum quia
 de dormientibus contristari Apostoli voce prohi
 bēmur, & nimia vis mœroris læto superveniente
 nuntio temperata est, indicamus tibi, ut si necis,
 discas: si antè cognovisti, pariter gaudeamus.
 Bonosus tuus, imo meus, & (ut verius dicam) no
 ster, scalam præfagatam Jacob somniantē jam
 scandit, portat crucem suam: nec de crastino co
 gitat, nec post tergum respicit: seminat in lacry
 mis.

*Innocen-
tius EVA
gnus.*

*Hylas
alias
Helias.*

1. Thes. 4.

*Bonosus
mona-
chus lau-
datur.*

Pf. 129.

Numb. 21. mis, ut in gaudio metat, & sacramento Moyse sepentem in eremo suspendit Cedant huic veritati tam Græco, quàm Romano stylo mendacis facta miracula. Ecce puer honestis seculi nobiscum artibus institutus: cui opes affatim, dignitas apprimè inter æquales erat: contempta matre, seronibus, & charissimo sibi germano. Insulam perago circumsonante naufragam, cui asperæ cautes & nuda saxa, & solitudo terrori est, quasi quidam novus paradisi colonus infedit. Nullus ibi agricolarum, nullus monachorum, ne parvulus quidem, quem nosti, Onesimus, quo velut fratre in osculo fruebatur, in tanta vastitate adhæret lateri comes. Solus ibi, imò jam Christo comitante non solus, videt gloriam Dei, quam etiam Apostoli nisi in deserto non viderant. Non quidem conspiciunt turritas turres, sed in novæ civitatis censis dedit nomen suum. Horrent sacco membra deformi: sed sic melius obviam Christo rapietur in nubibus. Nulla riparum amœnitate perfruitur, sed de latere Domini aquam vitæ bibit. Proponet tibi ante oculos amice dulcissime, & in præsentiam rei totus animo ac mente convertere. Tunc poteris laudare victoriam, cum laborem præliantis agnoveris. Totam circa Insulam fremmit insanum mare, & sinuosis montibus illi sumis scopulis æquor reclamat. Nullo terra germine viret, nullis vernans campus densatur umbraculis. Abruptæ rupes, quasi quendam horrois carcerem claudunt. Ille securus, intrepidus, & totus de Apostolo armatus, nunc Deum audit, dum divina re legit: nunc cum Deo loquitur, cum Dominum rogat; & fortasse ad exemplum Joannis aliquid

Matt. 17.

1. Thes. 4.

quid videt, dum in Insula commoratur. Quas nunc diabolus necere credis tricas? quas parare arbitraris insidias? Forſitan antiquæ fraudis memot, famem ſuadere tentabit. Sed jam illi reſponſum eſt: Non in ſolo pane vivit homo. Opes forſitan & gloriam proponet, Sed dicetur illi: Qui cupiunt divites fieri, incidunt in muſcipulam & tentationes. Et: Mihi omnis gloriatio in Chriſto eſt. Feſſa membra jejunijs morbo gravante concutiet, ſed Apoſtoli reſpercutietur eloquio: Quando infirmor tunc fortior ſum: & virtus in infirmitate perſcitur. Minabitur mortem, ſed audiet: Cupio diſſolvi, & eſſe cum Chriſto. Ignita jacula librabit, ſed excipientur ſcuto fidei. Et ne multa, impugnabit Sathanas; ſed tutabitur Chriſtus. GRATIA tibi Domine Jeſu, quod in die tua habeo, qui pro me te poſſit rogare. Scis ipſe (tibi enim patent peſtora ſingulorum, qui cordis arcana rimaris: qui tantæ beſtiæ alvo incluſum Prophetam in profundo vides) ut ego & ille à tenera infantia pariter ad florentem uſque adoleverimus ætatem: ut ijdem nos nutricum ſinus, ijdem amplexus ſoverint bajulorum. Et cum poſt Romanâ ſtudia ad Rheni ſemibarbaras ripas eodem cibo, pari fruermur hoſpicio, ut ego primus ceperim velle te colere, memento quæſo hunc bellatorem tuum, mecum quondam fuiſſe tyro-nem. Habeo promiſſum majestatis tuæ. Qui docuerit, & non fecerit, minimus vocabitur in regno cœlorum. Qui autem docuerit & fecerit, maximus vocabitur in regno cœlorum. Fruatur ille virtutis coronâ, & ob quotidiana martyria ſtolatus agnum ſequatur. Multæ ſunt manſio-

*Matt. 4.**1. Tim. 6.**Vincenda**tentatio-**nes da-**monis est**verbo.**Dei.**2. Cor. 12.**Phil. 1.**Ephes. 6.**Agit Deo**gratias**de Bono-**ſo.**Pſ. 7.**Ion. 2.**Matt. 5.**Ioan. 14.*

1. Cor. 13. nes apud patrem. Et stella à stella differt in claritate. Mihi concede, ut inter sanctorum caput possim levare calcanea: ut cum ego voluerim, ille perfecerit: mihi ignoscas, quia implere non potui: illi tribuas præmium, quod meretur. Plura fortasse, quam epistolæ brevitatis patiebatur, longo sermone protraxerim: quod mihi semper accidere consuevit, quando aliquid de Bonis nostri laudè dicendum fuit. Sed ut ad illud rediream, unde discesseram. *OR SECRE* te, ne amicum, qui diu quæritur, vix invenitur, difficile servatur, pariter cum oculis mens amittat. Fulgeat quilibet auro, & pompaticis ferculis coruscet ex sarcinis metalla radiens. Caritas non potest comparari: Dilectio pretium non habet. Amicitia, quæ desinere potest, vera nunquam est. Vale in Christo.

*Amicus
i. d. u.*

Charitas

XIV. *Heronymus Nepotiano. Huic petenti præsentibus modum vivendi: simulq; tradit præclara & avaræ usæ præcepta clericis, sacerdotibus, monachis, & Ecclesiasticis omnibus observanda.*

Petis à me, Nepotiane charissime, literis transmarinis, & crebrò petis: ut tibi brevi volumine digeram præcepta vivendi, & quâ ratione qui seculi militiâ derelictâ, vel monachus esse coeperit, vel clericus, rectum Christi tramitem teneat, ne ad diversa vitiorum diverticula rapiatur. Dum essem adolescens, imò penè puer, & primos impetus lascivientis ætatis eremi duritiâ refrenarem, scripsi ad avunculum tuum sanctum Helio-

Helioc
lacrym
monstr
tunc lu
dij's at
depinx
gis fr
learibu
gus:
mnia f
cum: M
Marin
corpor
sapient
elemo
sus, per
standi
guenti
moly
cuncta
re min
& adhi
re & a
niâ, &
sunt, fr
atate
poris b
& carr
suffoe
rem. S
tiam se
ge Do
doctio